

دبیران هنر؛ بزرگ‌ترین سرمایه

چشم‌های امیدوارانه را باز و بازتر نگاه دارد، تلاش شما در کلاس‌های درس است. من این شور و شوق مستانه را در سایهٔ رج زدن‌های خطوط طراحی، سیاه‌مشق‌های عارفانه، نغمه‌ها و ناله‌های نی و فشار دادن بی‌شمار دکمه دکلاتشور دوربین عکاسی و ده‌ها شیوهٔ هنری دیگر شما می‌بینم. همان تلاشی که شور عشق در نهاد شما می‌نهد و شما کریمانه و صادقانه آن را در طبق مهر و دوستی به دانش‌آموزانتان تقدیم می‌دارید. دوستان! اگر همان نگاه عشق‌ورزانه به باطن هر کدام از دانش‌آموزان به ودیعه گذاشته شود، بی‌هیچ تردیدی این شماست که ردپای وجود خودتان را در ذهن و ضمیر دانش‌آموز جاری کرده‌اید. امروزه روز، تثبیت این نگاه در شخصیت پایهٔ دانش‌آموز بزرگ‌ترین خدمت به شمار می‌آید؛ زیرا شما با این کار از شکل‌گیری شخصیت تک‌بعدی فرزندان جلوگیری کرده و برعکس به شکل‌گیری شخصیت متعادل آن‌ها کمک کرده‌اید. پس بیایید باهم دعا کنیم:

«خدا کند که جوانان ره هنر گیرند»

و دردمندان در دریای بیکران هنرها این پرسش را مطرح کنیم که:

«کو آن هنر که جان بدهد بر جمادها»

سلام بر معلمان هنر و هنرمندان معلم و سلام بر قهرمانان تعلیم و تربیت هنری روزگار ما. حقیقت این است که، در نگاه آنان که دنیا و مناظر و درون‌مایهٔ آن را از زاویهٔ دید هنر می‌نگرند، شما معلمان بزرگ‌ترین سرمایه هستید. آری، بزرگ‌ترین سرمایه هستید زیرا انتقال‌دهندهٔ حس و حال نگاه هنرمندانه به دانش‌آموزان و شاگردان خود به شمار می‌آید. بزرگ‌ترین سرمایه هستید زیرا با کم‌ترین امکانات، بُعد زیبایی‌شناختی فرزندان این مرز و بوم را غنی و بارور می‌سازید. شما حتماً بیش از این حقیر به تأثیر پرورش شخصیت هنری در فرزندان در نظام تعلیم و تربیت واقفید. نگرستن به جهان با ذره‌بین زیباشناسانه یعنی دور شدن از نگاه خشک و مکانیکی و مصنوعی که در آن احساس جایگاه و پایگاهی ندارد. نگرستن به محیط و طبیعت یعنی دور شدن از تصنع و پی بردن به بی‌ثمر بودن زندگی عاریتی و خالی از هنر. هرچه در ارزش کار سترگ شما معلمان هنر سخن گفته شود کم است. اما باید باز تأکید کرد در شرایطی که ناخودآگاه تعلیم و تربیت ما تمام توش و توان خود را برای پرورش دانش‌آموز کنکوری و یا کنکورپسند به کار گرفته است، تنها بارقهٔ امیدی که می‌تواند

و این باور را در فرزندانمان بپرورانیم که:
«در کشور وجود هنر بهترین غناست!» و باز از
سویدای دل برای آن‌ها بخوانیم که:
«صاحب‌هنر به هیچ مکانی غریب نیست».
مگر نه این است که بزرگان و سرآمدان تاریخ و
روزگار ما گفته‌اند:

«نوجوانان را رشید و باهنر باید قرین!»
و این تأکید آخر که دانش‌آموز ایرانی در دیار
ایران‌زمین این مشق را باید بارها و بارها تمرین
کند که:

«هنر ارزانی اقلیم ایران است و ایرانی»
این‌ها را که برشمردیم فقط مشتی از خروار بود
و گرنه نیک آگاهیم که هر دبیر هنر دل آگاهی،
در انبان ذهن خود افزون‌تر از موارد گفته‌شده
نمونه‌هایی برای استشهاد به فضیلت و ارزش هنر
دارد.

در دوره جدید کتاب‌های درسی هنر و فزونی
گرفتن هنرهای مطرح‌شده در آن، ما بیش از هر
زمانی به ابتکار، خلاقیت و روش‌های ابداعی دبیران
هنر نیازمندیم. برخی از این روش‌ها جوشیده از
احساس نیاز شما در کلاس درس است؛ همان
روش‌هایی که اصیل و کارآمد است. در شماره پیش

رو، همکاران شما برخی از روش‌ها را بیان کرده‌اند
اما به‌واقع این‌ها کافی نیست. به شمار دبیران هنر
کشور از روستا تا شهر روش‌های خلاقانه و ابداعی
موج می‌زند. تنها باید با دیده‌ای هنرمندانه آنان را
بازشناسی و بازبایی کرده و در اختیار همه دبیران
هنر و به‌ویژه دبیران هنر جوان نهاد. رشد آموزش
هنر می‌خواهد با گردش این سرمایه‌ها، به ارزش و
اعتبار آن‌ها بیفزاید و این میسر نیست الا با همکاری
مهرورزان یکایک شما دبیران گرامی هنر. برای شما
قهرمانان و پیشگامان تعلیم و تربیت هنری که به
خلق بهترین لحظات ناب تدریس و شکوفه‌مندی
کلاس و شکوفایی جلوه‌های ناشناخته دانش‌آموزان
همت می‌کنید، آرزوی کامیابی و پیروزی را دارم.
وقتتان خوش و کامتان شیرین باد.